

vroolijk aardig, zeer afgewisseld gezang aanheffen :
't mannetje!

Stil verwijderde zich de groep en wanneer ze
in den draai van den wegel kwamen, zei vader ;

— “ Hebt ge 't mannetje gehoord ? Het zingt zoo
om 't wijfje te vermaken, dat zal hij doen zoolang
de broeitijd duurt. Maar eens de vogeltjes uit het ei,
eindigt het gezang ; mannetje en wijfje gaan beiden
aan 't zoeken van den kost voor de kleine familie.
Zoo is het ook geweest met den moreelaar ; over een
maand, wanneer het wijfje broedde, zong hij zoo
schoon van 's morgens als wij nog in ons bed lagen
Zoo doen vele vogels „

Vader was nog aan 't uiteendoen, toen Pierken
met veel lawaai deed begrijpen dat hij ook iets ge-
vonden had. Men kwam naderbij : 't was een nest
in een klein sparreken verborgen.

— “ Pierken heeft kattenooogen ! „ zei vader.

— “ Ja 'k weet wat het is ; 't is een vinkennest ;
de kleintjes zijn al uitgevlogen ; nu hebben zij het
niet meer noodig. Allee, Gust, klauter er maar op ;
ge moogt het afhalen om aan de kinderen te toonen
hoe een vogeltje kan werken. „

Gust wachtte het einde van den zin niet af ; hij
zat al in den boom aan 't nest : „

— “ Och ! vader ! ge zoudt dat moeten zien hoe
het aan de takken gewerkt is ! Ge ziet geen verschil
tusschen de schorse en nest ! Het spijt mij bijkans
het los te trekken. „